

(2003/C 222 E/263)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0760/03**van Elisabeth Jeggle (PPE-DE) aan de Commissie**

(12 maart 2003)

Betreeft: Exploitatievoorwaarden voor verbrandingsinstallaties overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1774/2002

Wegens het uit de BSE-crisis voortvloeiende verbod op de voeding van diervoeder met diermeel aan niet-herkauwers is de verwijdering van dierkadavers en slachtafval zeer kostenintensief geworden. Bij de renovatie of nieuwbouw van destructie-installaties worden daarom vaak voorzieningen getroffen om het mogelijk te maken zelf geproduceerd dierlijk vet als brandstof te gebruiken.

Op grond van Verordening (EG) nr. 1774/2002⁽¹⁾ – Bijlage IV, hoofdstuk II, punt 3 („Exploitatievoorwaarden”) – is voor de exploitatie van een verbrandingsinstallatie een minimum temperatuur van 850 °C en een verblijfsduur van ten minste twee seconden vereist. Zonder kostenintensieve en veel ruimte kostende voor- resp. naverbrandingskamers wordt echter een temperatuur van 1 400 °C bij een maximale verblijfsduur van 0,6 seconden bereikt. Verbrandingstechnisch voldoet de vloeibare brandstof dierlijk vet dus niet aan de vereiste parameters.

Acht de Commissie het mogelijk verordening (EG) nr. 1774/2002 aan de werkelijke omstandigheden aan te passen of eventuele aanvragers afwijkende vergunningen te verlenen voor de exploitatie van verbrandingsinstallaties met dierlijke vetten overeenkomstig de hierboven genoemde parameters (1 400 °C bij 0,6 seconden)?

⁽¹⁾ PB L 273 van 10.10.2002, blz. 1.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(25 april 2003)

De verbranding van afval wordt geregeld bij wetgeving van de Unie om de negatieve gevolgen voor het milieu en de daaruit voortvloeiende risico's voor de menselijke en dierlijke gezondheid te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken. Wat de verbranding van dierlijke bijproducten betreft sluit Richtlijn 2000/76/EG van het Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval⁽¹⁾ installaties uit die alleen dierlijke karkassen verbranden.

Wat de verbranding van dierlijke bijproducten betreft, waarop Richtlijn 2000/76/EG niet van toepassing is, is Verordening (EG) nr. 1774/2002⁽²⁾ vanaf 1 mei 2003 van toepassing. De verordening bepaalt dat de Commissie alternatieve gebruikswijzen of verwijderingsmethoden kan goedkeuren na raadpleging van het bevoegde wetenschappelijke comité. De nieuwe methoden kunnen de in de richtlijn vastgestelde methoden hetzij aanvullen, hetzij vervangen

De Commissie verwelkomt wetenschappelijk onderbouwde initiatieven en verzoekt belangstellende partijen om voorstellen voor alternatieve verwijderingsprocessen, -uitrusting en -systemen in te dienen. Zij heeft reeds een task force, bestaande uit leden van het wetenschappelijk comité, opgericht om een eerste evaluatie uit te voeren en een actieplan aan te bevelen. Er wordt reeds gewerkt aan de evaluatie van een aantal door de industrie voorgestelde alternatieve processen, systemen en uitrustingen, waaronder het verbranden van dierlijke vetten (bij een temperatuur van 1400 °C gedurende 0,6 seconden) als brandstof. De evaluatie houdt rekening met de betrokken risico's voor de dierlijke en volksgezondheid en het milieu. Zodra een bepaald proces, systeem of apparaat veilig blijkt te zijn, zal de Commissie door wijziging van de verordening een besluit nemen om het goed te keuren.

⁽¹⁾ PB L 332 van 28.12.2000.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, PB L 273 van 10.10.2002.